


Skatteministeriet

27. april 2017
J.nr. 2017 - 610

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 103 - Forslag til Lov om ændring af personskatteloven og virksomheds-
skatteloven (Kildeartsbegrænsning af underskud fra fysiske personers investeringer i visse
anpartsprojekter).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 8 af 24. februar 2017. Spørgsmålet er stillet efter
ønske fra René Gade (ALT).

Karsten Lauritzen

/ Lise Bo Nielsen



Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for, hvorfor der i gældende lovgivning er fastsat en specifik son-
dring mellem projekter med flere end 10 deltagere og projekter med 10 deltagere eller
derunder, herunder hvorfor det lige netop er 10 deltagere, der er valgt som grænsen for,
hvilke skatteregler der finder anvendelse på de enkelte projekter?

Svar

Det er umiddelbart ikke klart, hvorfor det netop lige er 10 deltagere, der er valgt som
grænsen for, hvilke skatteregler der finder anvendelse på de enkelte anpartsprojekter.

Sondringen mellem anpartsprojekter, der har 10 eller færre deltagere, og anpartsprojekter,
der har flere end 10 deltagere, blev indført ved lov nr. 388 af 7. juni 1989. Lovændringen
skulle dæmme op for de skattemæssige fordele forbundet med investering i masseprojek-
ter.

Af forarbejderne til lov nr. 388 af 7. juni 1989 fremgår det, at afgrænsningen af den per-
sonkreds, der blev foreslået omfattet af kapitalindkomstbeskatningen, skulle ske ved ejer-
antal og arbejdsindsats. Dette skete med henvisning til investeringsfondsloven og etable-
ringskontoloven, hvoraf der fremgik en lignende afgrænsning af de personer, der hen-
holdsvis kunne foretage investeringsfondshenlæggelser og benytte etableringskontomidler
i forbindelse med etablering af virksomhed.

Den lignende afgrænsning i forhold til antallet af personer blev indført i investerings-
fondsloven og etableringskontoloven ved henholdsvis lov nr. 188 af 20. maj 1983 og lov
nr. 189 af 20. maj 1983.

Af forarbejderne til lovændringen vedrørende investeringsfondsloven henvises der til, at
der på linje med begrænsningen af anvendelsen af etableringskontomidler foreslås en
grænse på højst 10 deltagere, mens det af forarbejderne til lovændringen af etablerings-
kontoloven fremgår, at forslaget sigter på – ved en kombination af krav til begrebet selv-
stændig erhvervsvirksomhed i etableringskontoloves forstand – at sikre, at midler alene
frigives til egentlig selvstændig erhvervsvirksomhed. Herefter fremgår det, at omfattende
leasing-arrangementer i interessentskabsform udelukkes ved kravet om højst 10 deltagere
i den virksomhed, der etableres. Baggrunden for valget af en grænse på netop 10 deltagere
motiveres ikke yderligere.

I betænkning nr. 1169 (fra 1989) fra udvalget vedrørende anparter henvises der også til
kravet om højst 10 deltagere i investeringsfondsloven og etableringskontoloven. Udvalget
bemærkede, at et ejerantal er et klart, enkelt og objektivt kriterium, men at det imidlertid
må overvejes, om netop et ejerantal på 10 er hensigtsmæssigt. Udvalget anførte bl.a., at jo
lavere ejertallet fastsættes, desto flere virksomheder vil umiddelbart blive omfattet af et
evt. indgreb, men samtidig er det opfattelsen, at jo færre ejere en virksomhed har, desto
mere sandsynligt er det i øvrigt, alt andet lige, at disse ejere også deltager aktivt i virksom-
hedens drift. Samlet set vurderede udvalget, at et ejerantalskrav på 10 deltagere var hen-
sigtsmæssigt.